SEJM RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
KANCELARIA SEJMU
BIURO EKSPERTYZ I OCENY SKUTKÓW REGULACJI

BEOS-2033/26 Warszawa, 29 września 2026 r.

Pan
Włodzimierz Czarzasty
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia w sprawie oceny skutków regulacji poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy – Prawo ochrony środowiska (druk sejmowy nr 3038)

Na podstawie art. 34 ust. 9a uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 r. – Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (Monitor Polski z 2026 r. poz. 573) sporządza się następującą opinię:

I. Problem, który zamierzają rozwiązać Wnioskodawcy

Na podstawie uzasadnienia i deklarowanych skutków regulacji (DSR) dołączonych do projektu należy przyjąć, że problem, który zamierzają rozwiązać Wnioskodawcy, dotyczy decyzji o dopuszczalnym poziomie hałasu wydawanej na podstawie art. 115a ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska[1] (dalej: Poś). Wnioskodawcy wskazują, że obecnie przepisy te nie przewidują szczególnych reguł uwzględniających charakter działalności obiektów sportowych o istotnym znaczeniu dla szkolenia sportowego oraz krajowego i międzynarodowego współzawodnictwa sportowego, w szczególności obiektów wykorzystywanych z użyciem pojazdów silnikowych (torów sportów motorowych). W praktyce utrudnia to organom ochrony środowiska elastyczne kształtowanie warunków funkcjonowania takich obiektów w sposób pozwalający na pogodzenie potrzeb rozwoju sportu z ochroną mieszkańców przed hałasem. W ocenie Wnioskodawców brak możliwości indywidualnego ukształtowania warunków korzystania z obiektu utrudnia prowadzenie zawodów i treningów przy jednoczesnym zachowaniu mechanizmów ochrony przed hałasem.

II. Rozwiązanie rekomendowane przez Wnioskodawców

W projekcie przewidziana jest zmiana Poś. Zgodnie z dodawanymi ust. 4a i 4b w art. 115a Poś w przypadku gdy źródłem hałasu jest obiekt sportowy o szczególnym znaczeniu dla szkolenia sportowego oraz organizacji krajowego

[1] Dz. U. z 2025 r. poz. 647, ze zm.

lub międzynarodowego współzawodnictwa sportowego, wykorzystywany do prowadzenia zawodów, treningów lub przygotowań sportowych, w szczególności z wykorzystaniem pojazdów silnikowych, realizowanych w ramach systemu współzawodnictwa sportowego prowadzonego przez właściwy polski związek sportowy lub międzynarodową federację sportową, organ ochrony środowiska, wydając decyzję o dopuszczalnym poziomie hałasu będzie mógł uwzględnić charakter tej działalności, w tym częstotliwość, czas trwania oraz rodzaj prowadzonych aktywności, i określić warunki korzystania z obiektu. Warunki te mają obejmować w szczególności: 1) dopuszczalne przypadki czasowego odstąpienia od warunków korzystania z obiektu ustalonych w decyzji; 2) dopuszczalne godziny prowadzenia tej działalności; 3) rodzaje aktywności objętych decyzją; 4) wymagania dotyczące działań ograniczających emisję hałasu. Odstępstwa takie będą mogły mieć wyłącznie charakter okresowy i nie będą mogły prowadzić do istotnego ograniczenia ochrony przed hałasem na terenach: 1) pod zabudowę mieszkaniową; 2) pod szpitale i domy pomocy społecznej; 3) pod budynki związane ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży; 4) na cele uzdrowiskowe; 5) na cele rekreacyjno-wypoczynkowe; 6) pod zabudowę mieszkaniowo-usługową.

Zgodnie z przepisami przejściowym w sprawach dotyczących decyzji o dopuszczalnym poziomie hałasu, odnoszących się do obiektów, o których mowa w dodawanym art. 115a ust. 4a Poś, właściwy organ będzie mógł, na wniosek prowadzącego obiekt, dokonać ponownej oceny warunków korzystania z obiektu z uwzględnieniem dodawanych przepisów. Do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy zmieniającej, dotyczących wydania decyzji o dopuszczalnym poziomie hałasu mają mieć zastosowanie przepisy art. 115a Poś w brzmieniu nadanym ustawą zmieniającą.

Projektowana ustawa ma wejść w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

III. Inne rozwiązania rozważane przez Wnioskodawców

Wnioskodawcy wskazali, że rozważano możliwość wprowadzenia generalnego wyłączenia określonych kategorii obiektów sportowych spod reżimu ochrony przed hałasem poprzez uznanie działalności prowadzonej na tych obiektach za powszechne korzystanie ze środowiska. Zrezygnowano jednak z tego rozwiązania, gdyż ograniczałoby ono dostępne instrumenty ochrony przed hałasem wobec wszystkich obiektów posiadających określone cechy formalne, bez względu na lokalizację, otoczenie i charakter prowadzonej działalności.

IV. Rozwiązania przyjmowane w innych państwach, w szczególności państwach członkowskich OECD/UE

W analizie uwzględniono rozwiązania przyjęte w Austrii (w kraju związkowym Styria), Czechach, Holandii, Niemczech i we Włoszech. Państwa te wybrano ze względu na występowanie w ich porządkach prawnych rozwiązań dotyczących ochrony przed hałasem z obiektów sportowych, w szczególności torów sportów

motorowych, lub mechanizmów pozwalających na szczególne określanie warunków działalności źródeł hałasu.

W Austrii, w kraju związkowym Styria, szczególne zasady przewidziano dla obiektów sportów motorowych o łącznej pojemności ponad 20 000 osób, służących wyścigom samochodowym lub motocyklowym oraz regularnym albo stałym treningom, testom lub jazdom dla publiczności. Przy ocenie uciążliwości hałasu uwzględnia się m.in. korzyści gospodarcze związane z funkcjonowaniem obiektu, jego znaczenie regionalne i ewentualnie tradycyjne, ograniczenia czasowe użytkowania, rozwiązania konstrukcyjne ograniczające emisję hałasu oraz nieunikniony charakter immisji hałasu związany z rodzajem wydarzenia. Ustawa określa również wartości immisji hałasu, których przekroczenie oznacza niedopuszczalną uciążliwość. W celu wykazania, że działalność obiektu nie będzie powodować takiej uciążliwości, wnioskodawca jest zobowiązany przedstawić dokumentację określającą zróżnicowane w czasie kontyngenty immisji, maksymalną liczbę dni działalności w roku i kolejność poszczególnych rodzajów działalności. Przestrzeganie kontyngentów ma podlegać monitoringowi za pomocą stałych stacji pomiarowych, a prowadzący obiekt jest zobowiązany, w terminie czterech miesięcy od zakończenia każdego roku działalności, przedłożyć właściwemu organowi administracyjnemu raport z przestrzegania kontyngentów oraz udostępnić wyniki pomiarów hałasu[2].

W Czechach analizowane przepisy nie ustanawiają odrębnego mechanizmu odnoszącego się wyłącznie do obiektów sportowych. Ustawa o ochronie zdrowia publicznego i zmianie niektórych ustaw [3] wprowadza ogólny obowiązek przestrzegania higienicznych limitów hałasu, których sposób ustalania w przestrzeniach chronionych określa rozporządzenie rządu w sprawie ochrony zdrowia przed niekorzystnym oddziaływaniem hałasu i drgań[4]. Jeżeli z poważnych powodów nie jest możliwe zapewnienie dotrzymania tych limitów, właściwy organ ochrony zdrowia publicznego może na wniosek zezwolić na zastosowanie łagodniejszego limitu; mechanizm ten nie obejmuje hałasu z ruchu lotniczego. Zezwolenia w tym trybie nie wydaje się, jeżeli jego wydanie zastępuje procedura udzielenia pozwolenia zintegrowanego. Organ ocenia w szczególności, czy wnioskodawca wykazał ograniczenie hałasu do rozsądnie osiągalnego poziomu, ustalanego z uwzględnieniem relacji między kosztami środków przeciwhałasowych a korzyścią wynikającą z ograniczenia szkodliwych skutków hałasu, a także liczby osób narażonych na ponadnormatywny hałas.

[2] *Steiermärkisches Veranstaltungsgesetz 2012 – StVAG (styryjska ustawa o wydarzeniach z 2012 r.)*, LGBl. Nr. 88/2012, ze zm., § 2 pkt 11 i § 16 ust. 1-4, tekst w j. niemieckim, wersja skonsolidowana: https://www.ris.bka.gv.at/GeltendeFassung.wxe?Abfrage=LrStmk&Gesetzesnummer=20000296 [wszystkie źródła internetowe cytowane w niniejszej opinii zostały sprawdzone 28 IX 2026 r.].

[3] *Zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů*, ze zm., § 30 ust. 1 i § 31 ust. 1, tekst w j. czeskim: https://e-sbirka.gov.cz/sb/2000/258?zalozka=text.

[4] *Nařízení vlády č. 272/2011 Sb., o ochraně zdraví před nepříznivými účinky hluku a vibrací*, ze zm., § 11 ust. 2 i § 12 ust. 3, tekst w j. czeskim: https://e-sbirka.gov.cz/sb/2011/272?zalozka=text.

W Holandii rozporządzenie w sprawie jakości środowiska życia[5] przewiduje szczególną regułę dotyczącą dwóch imiennie wskazanych torów – TT Circuit Assen i Circuit Park Zandvoort. Przy określaniu hałasu pochodzącego z terenu przemysłowego, dla którego ustalono albo ustala się pułapy produkcji hałasu jako wartości środowiskowe, pomija się hałas pochodzący z tych torów przez nie więcej niż 12 dni w roku kalendarzowym. Rozwiązanie to nie stanowi ogólnego zwolnienia obiektów sportowych z wymagań dotyczących hałasu ani nie ogranicza działalności wskazanych torów do 12 dni w roku. Jest to szczególna reguła dotycząca sposobu określania hałasu w odniesieniu do dwóch wymienionych obiektów.

W Niemczech rozporządzenie w sprawie ochrony przed hałasem z obiektów sportowych (18. BImSchV) [6] stosuje się do stacjonarnych obiektów przeznaczonych do uprawiania sportu, które nie wymagają pozwolenia na podstawie federalnej ustawy o ochronie przed immisjami. Rozporządzenie różnicuje dopuszczalne wartości immisji hałasu w zależności od rodzaju chronionego terenu i pory dnia, a właściwy organ może określić godziny funkcjonowania obiektu. Za rzadkie zdarzenia rozporządzenie uznaje przekroczenia zwykłych wartości immisji występujące przez nie więcej niż 18 dni kalendarzowych w roku, niezależnie od liczby oddziałujących obiektów sportowych. W takich przypadkach właściwy organ powinien odstąpić od ustalania godzin funkcjonowania obiektu, jeżeli przekroczenia nie wynoszą więcej niż 10 dB(A), a zarazem nie są przekraczane górne wartości: 70 dB(A) w dzień poza okresami odpoczynku, 65 dB(A) w okresach odpoczynku i 55 dB(A) w nocy oraz odrębne wartości dla krótkotrwałych szczytów hałasu. Właściwy organ może dopuścić wyjątki od tych wymogów, w tym przekroczenie liczby 18 dni, w odniesieniu do międzynarodowych lub krajowych wydarzeń sportowych o wyjątkowym znaczeniu dla interesu publicznego. Mechanizm ten dotyczy jednak obiektów objętych rozporządzeniem o hałasie z obiektów sportowych, a nie automatycznie torów wymagających pozwolenia na podstawie odrębnych przepisów [7] . Odrębnie czwarte rozporządzenie wykonawcze do federalnej ustawy o ochronie przed immisjami[8] zalicza określone tory wyścigowe i testowe dla pojazdów silnikowych do instalacji wymagających pozwolenia, przy spełnieniu przesłanek określonych w tym rozporządzeniu. Stałe tory podlegają co do zasady postępowaniu z udziałem społeczeństwa. Tory wykorzystywane do treningu lub uprawiania sportów motorowych przez co najmniej pięć dni w roku, które nie są zakwalifikowane jako tory stałe, podlegają co do zasady postępowaniu uproszczonemu bez udziału społeczeństwa. Z tej drugiej kategorii wyłączono

[5] *Besluit kwaliteit leefomgeving*, Stb. 2018, 292, ze zm., art. 3.25 ust. 3 lit. c, tekst w j. niderlandzkim: https://wetten.overheid.nl/BWBR0041313/2026-07-11/0/Hoofdstuk3/Afdeling3.5/Paragraaf3.5.1/Artikel3.25.

[6] *Achtzehnte Verordnung zur Durchführung des Bundes-Immissionsschutzgesetzes (Sportanlagenlärmschutzverordnung – 18. BImSchV)* z 18 VII 1991 r., BGBl. I S. 1588, 1790, ze zm., § 1 ust. 1-2, § 2 ust. 2 i 5 oraz § 5 ust. 2, tekst w j. niemieckim: https://www.gesetze-im-internet.de/bimschv_18/.

[7] Ibidem, § 5 ust. 5, § 6 oraz załącznik 1 pkt 1.5.

[8] *Vierte Verordnung zur Durchführung des Bundes-Immissionsschutzgesetzes (Verordnung über genehmigungsbedürftige Anlagen – 4. BImSchV),* w brzmieniu ogłoszonym 31 V 2017 r., BGBl. I S. 1440, ze zm., § 1 ust. 1 i § 2 ust. 1 pkt 1 lit. a i c oraz pkt 2, tekst w j. niemieckim: https://www.gesetze-im-internet.de/bimschv_4_2013/; załącznik 1 pkt 10.17.1–10.17.2: https://www.gesetze-im-internet.de/bimschv_4_2013/anhang_1.html.

obiekty wykorzystujące pojazdy z napędem elektrycznym, obiekty znajdujące się w zamkniętych halach oraz obiekty sportu modelarskiego. Postępowania uproszczonego nie stosuje się również wtedy, gdy dla instalacji zakwalifikowanej do tego trybu obowiązkowe jest przeprowadzenie oceny oddziaływania na środowisko.

We Włoszech ogólne ramy ochrony przed hałasem określa ustawa ramowa o zanieczyszczeniu hałasem[9], przewidująca instrumenty ochrony przed hałasem odnoszące się również do obiektów sportowych i rekreacyjnych. Szczególne zasady dotyczące emisji hałasu z działalności motorowej ustanawia rozporządzenie w sprawie emisji hałasu powstającego podczas działalności motorowej [10]. Po zmianie z 2013 r. jego zakres obejmuje autodromy, lądowiska, miejsca stałego uprawiania olimpijskich dyscyplin sportowych oraz motorowe tory próbne i sportowe. W odniesieniu do działalności motorowej rozporządzenie przewiduje ograniczenia godzinowe i odstępstwa od wartości immisji hałasu. Działalność lub wydarzenia motorowe inne niż objęte art. 3 ust. 5 odbywają się co do zasady w godz. 9:00-18:30, zwykle z co najmniej godzinną przerwą między godz. 12:00 a 15:30; właściwe gminy mogą dopuścić odstępstwa od wskazanych godzin. Dla określonych zawodów, prób i testów możliwe jest zezwolenie na odstępstwo od wartości immisji przez maksymalnie 30 dni w roku kalendarzowym, obejmujące próby i zawody. Dodatkowe 7 dni przewidziano dla autodromów, na których federacje międzynarodowe przewidują przeprowadzenie prób technicznych na potrzeby zawodów Formuły 1. Na istniejących autodromach i torach próbnych, na których nie odbywają się zawody Formuły 1, Formuły 3000, motocyklowych mistrzostw świata ani zawody porównywalne, można dopuścić odstępstwa na potrzeby prób technicznych przez maksymalnie 60 dni w roku kalendarzowym. W odniesieniu do istniejących autodromów, również będących miejscem takich zawodów, możliwe są odstępstwa bez określenia maksymalnej liczby dni, jeżeli zarządzający zastosuje środki bezpośrednio u odbiorców hałasu, obniżające poziom immisji wewnątrz mieszkań do 45 dB(A) w dzień i 35 dB(A) w nocy. O odstępstwach rozstrzyga właściwa gmina, po wysłuchaniu sąsiednich gmin, których dotyczą przekroczenia. Zainteresowane gminy żądają od zarządzających autodromami oraz motorowymi torami próbnymi i sportowymi zainstalowania systemu monitorowania hałasu w celu kontroli dotrzymania limitów i oceny wniosków o odstępstwo; zarządzający są zobowiązani wykonać takie żądanie[11].

W ankietach przesłanych w ramach konsultacji społecznych dotyczących analizowanego projektu nie odniesiono się do konkretnych rozwiązań

[9] *Legge 26 ottobre 1995, n. 447, Legge quadro sull'inquinamento acustico*, G.U. n. 254 del 30 X 1995, Supplemento Ordinario n. 125, ze zm., art. 8 ust. 2 lit. e, tekst w j. włoskim: https://www.normattiva.it/atto/caricaDettaglioAtto?atto.codiceRedazionale=095G0477&atto.dataPubblicazioneGazzetta=1995-10-30.

[10] *Decreto del Presidente della Repubblica 3 aprile 2001, n. 304, Regolamento recante disciplina delle emissioni sonore prodotte nello svolgimento delle attività motoristiche*, G.U. Serie Generale n. 172 del 26 VII 2001, ze zm., art. 1 ust. 1, tekst w j. włoskim: https://www.normattiva.it/atto/caricaDettaglioAtto?atto.codiceRedazionale=001G0361&atto.dataPubblicazioneGazzetta=2001-07-26.

[11] *Decreto del Presidente della Repubblica 3 aprile 2001, n. 304*, op. cit., art. 3 ust. 4-5 i 7-8 oraz art. 5 ust. 1.

przyjmowanych w innych państwach, w szczególności państwach członkowskich OECD/UE.

V. Skutki prawne projektowanej ustawy

1.

Obecnie obiekty sportowe są traktowane na zasadach ogólnych jako „zakłady" (art. 115a ust. 1). Projektowany ust. 4a art. 115a Poś przewiduje wprowadzenie podkategorii obiektu sportowego – „obiektu sportowego o szczególnym znaczeniu dla szkolenia sportowego oraz organizacji krajowego lub międzynarodowego współzawodnictwa sportowego, wykorzystywanego do prowadzenia zawodów, treningów lub przygotowań sportowych, w szczególności z wykorzystaniem pojazdów silnikowych, realizowanych w ramach systemu współzawodnictwa sportowego prowadzonego przez właściwy polski związek sportowy lub międzynarodową federację sportową", dalej zwanego także obiektem o szczególnym znaczeniu dla szkolenia sportowego. Wprowadzane projektem pojęcie „obiekt o szczególnym znaczeniu dla szkolenia sportowego" jest niedookreślone i może wywoływać wątpliwości interpretacyjne. Natomiast organ ochrony środowiska w odniesieniu do tej kategorii obiektów sportowych będzie miał większą uznaniowość przy wydawaniu decyzji o dopuszczalnym poziomie hałasu, albowiem przy wydawaniu decyzji będzie mógł uwzględnić charakter działalności obiektu, w tym częstotliwość wydarzeń, czas ich trwania oraz rodzaj aktywności sportowych. Na podstawie projektu organ może określić w decyzji „dopuszczalne przypadki czasowego odstąpienia od warunków korzystania z obiektu" (ust. 4a pkt 1), przy czym kryterium „czasowe odstąpienie" jest niedookreślone i może prowadzić w toku stosowania prawa do wątpliwości interpretacyjnych.

Zgodnie z obowiązującym art. 115a ust. 4 pkt 1-4 Poś organ ochrony środowiska w decyzji o dopuszczalnym poziomie hałasu może określić rozkład czasu pracy źródeł hałasu dla całej doby oraz kwestie techniczne pomiarów, a na podstawie projektu będzie mógł określić dodatkowe parametry: dopuszczalne godziny działalności, konkretne rodzaje aktywności sportowej oraz specyficzne wymagania ograniczające emisję hałasu (projektowany ust. 4a pkt 2-4 Poś).

Proponowany ust. 4b art. 115a Poś stanowi o tym, że odstępstwa od warunków korzystania z obiektu, o których mowa w projektowanym art. 115a ust. 4a Poś, mogą mieć wyłącznie charakter okresowy i nie mogą prowadzić do „istotnego ograniczenia ochrony przed hałasem" na terenach, o których mowa w art. art. 113 ust. 2 pkt 1 Poś, a zatem na terenach faktycznie zagospodarowanych: pod zabudowę mieszkaniową, pod szpitale i domy pomocy społecznej, pod budynki związane ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży, na cele uzdrowiskowe, na cele rekreacyjno-wypoczynkowe, pod zabudowę mieszkaniowo-usługową. Użyte w tym przepisie sformułowania: odstępstwa o „charakterze okresowym", jak i „istotnego ograniczenia ochrony przed hałasem" są niedookreślone i mogą być źródłem wątpliwości interpretacyjnych.

Zgodnie z art. 2 projektu prowadzący obiekt o szczególnym znaczeniu dla szkolenia sportowego, o którym mowa w art. 115a ust. 4a Poś, będzie mógł

złożyć wniosek o wydanie „nowych” warunków korzystania z obiektu, a właściwy organ po ponownej ocenie warunków korzystania z obiektu z uwzględnieniem przepisów art. 115a ust. 4a Poś, będzie mógł zmienić dotychczasową decyzję o dopuszczalnym poziomie hałasu. Skutkiem wejścia w życie proponowanej ustawy będzie to, że nowe przepisy będą miały zastosowanie do wszystkich spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy nowelizującej Prawo ochrony środowiska, będącej przedmiotem niniejszej oceny.

Należy zauważyć krótki termin *vacatio legis*. Wejście w życie ustawy po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia może być źródłem problemów dla organów administracji w stosowaniu nowych przepisów, w szczególności dla urzędów, przed którymi toczą się postępowania o wydanie decyzji o dopuszczalnym poziomie hałasu.

Projekt ustawy był przedmiotem analiz Biura Ekspertyz i Oceny Skutków Regulacji Kancelarii Sejmu dotyczących zgodności z prawem Unii Europejskiej[12]. Omawiany projekt był także przedmiotem analizy BEOS w trybie art. 95a ust. 3 Regulaminu Sejmu[13].

Aktualnie trwają prace nad dwoma projektami dotyczącymi zasadniczo tego samego problemu, którego zaradzeniu ma służyć regulacja proponowana w opiniowanym projekcie. Są to: komisyjny projekt ustawy o zmianie ustawy o sporcie (druk sejmowy nr 2647)[14] oraz poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o sporcie (druk sejmowy nr 2671)[15]. Projekty te są rozpatrywane wspólnie. 15 lipca 2026 r. przygotowano Sprawozdanie Komisji Kultury Fizycznej, Sportu i Turystyki o tych projektach (druk sejmowy nr 2812).

2.

Opiniowany projekt dotyczy zagadnień unormowanych w Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności (EKPC) – w art. 8 (prawo do ochrony ochrona życia prywatnego oraz mieszkania). W świetle orzecznictwa Europejskiego Trybunału Praw Człowieka (m.in. wyrok z 25 listopada 2011 w sprawie *Mileva i in. p. Bułgarii*, 43449/02, 21475/04) niezapewnienie odpowiedniej ochrony mieszkańcom przed hałasem może prowadzić do stwierdzenia naruszenia art. 8 EKPC.

Przewidziana w projektowanym art. 115a ust. 4a ustawy możliwość czasowego odstąpienia od warunków korzystania z obiektu, bez jasnego wyznaczenia w ustawie dopuszczalnego zakresu tych odstępstw, stwarza potencjalne

[12] *Opinia w sprawie zgodności z prawem Unii Europejskiej poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy – Prawo ochrony środowiska (przedstawiciel wnioskodawców: posłanka Barbara Oliwiecka)*, opinia BEOS z 24 VIII 2026 r., BEOS-WPEiM-1962/26.

[13] *Opinia w sprawie stwierdzenia, czy poselski projekt ustawy o zmianie ustawy – Prawo ochrony środowiska (przedstawiciel wnioskodawców: posłanka Barbara Oliwiecka) jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej w rozumieniu art. 95a regulaminu Sejmu*, opinia BEOS z 24 VIII 2026 r., BEOS-WPEiM-1963/26.

[14] Do tego projektu przygotowano opinię BEOS: *Opinia w sprawie oceny skutków regulacji komisyjnego projektu ustawy o zmianie ustawy o sporcie (druk sejmowy nr 2647)*, opinia BEOS z 29 VI 2026 r., BEOS-1181/26.

[15] Do tego projektu przygotowano opinię BEOS: *Opinia w sprawie oceny skutków regulacji poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o sporcie (druk sejmowy nr 2671)*, opinia BEOS z 19 VI 2026 r., BEOS-1074/26.

niebezpieczeństwo, że ustalone w decyzji warunki korzystania z danego obiektu oraz związane z tym poziom i czas trwania hałasu mogą zostać uznane za nadmierną ingerencję w prawa objęte ochroną art. 8 EKPC. Z tego względu proponowane rozwiązania mogą nasuwać pewne wątpliwości z punktu widzenia EKPC.

VI. Skutki społeczne projektowanej ustawy

A) Podmioty, na które wpływa projekt

W sposób bezpośredni projekt będzie oddziaływał przede wszystkim na starostów oraz wykonujących zadania starosty prezydentów miast na prawach powiatu. Potencjalnie dotyczy to organów działających w 380 jednostkach szczebla powiatowego (314 powiatów i 66 miast na prawach powiatu[16]). Otrzymają one możliwość uwzględniania okresowego charakteru działalności sportowej przy wydawaniu decyzji o dopuszczalnym poziomie hałasu, gdy źródłem hałasu będzie obiekt sportowy[17].

Pośrednio projekt będzie oddziaływał na następujące podmioty:

- podmioty prowadzące obiekty sportowe[18] o szczególnym znaczeniu, w zakres których potencjalnie wchodziłyby określone stadiony, boiska, hale sportowo-widowiskowe, korty tenisowe, tory sportów motorowych (szczególnie podkreślane w projekcie) oraz strzelnice sportowe,
- sportowcy, trenerzy oraz organizatorzy zawodów i treningów w ramach systemu współzawodnictwa sportowego na obiektach o szczególnym znaczeniu,
- mieszkańcy i użytkownicy terenów położonych w sąsiedztwie obiektów sportowych o szczególnym znaczeniu.

Skala oddziaływania projektu jest trudna do oszacowania, ponieważ projekt nie zawiera kryteriów pozwalających jednoznacznie ustalić, które obiekty będą kwalifikowane jako obiekty sportowe o szczególnym znaczeniu dla szkolenia sportowego oraz organizacji krajowego lub międzynarodowego współzawodnictwa sportowego. Zakres podmiotowy regulacji będzie zależał od praktyki stosowania nowych przepisów przez organy ochrony środowiska.

B) Wpływ na społeczeństwo

Wnioskodawcy wskazują, że projekt nie osłabia ochrony przed hałasem, a jego następstwa będą miały wyłącznie charakter okresowy. W ich ocenie nie prowadzi to do istotnego ograniczenia ochrony, ponieważ organ nadal będzie zobowiązany do

[16] *Podział administracyjny Polski*, Komisja Standaryzacji Nazw Geograficznych, https://www.gov.pl/web/ksng/podzial-administracyjny-polski.

[17] Nie wszystkie spośród wskazanych 380 organów faktycznie zetkną się z regulacją. Będzie to zależało od tego, czy na ich obszarze znajduje się kwalifikowany obiekt sportowy emitujący ponadnormatywny hałas oraz czy zostanie wszczęte postępowanie z art. 115a Poś.

[18] Kategoria ta definiowana jest w statystyce publicznej jako samodzielny zwarty zespół urządzeń terenowych oraz budynków przeznaczonych do celów sportowych (zob. https://stat.gov.pl/metainformacje/slownik-pojec/pojecia-stosowane-w-statystyce-publicznej/244,pojecie.html).

uwzględniania obowiązujących standardów jakości środowiska. Z kolei dla podmiotów prowadzących obiekty sportowe, nowelizacja oznacza zwiększenie elastyczności w określaniu warunków funkcjonowania, co może ułatwić prowadzenie działalności szkoleniowej i organizację imprez o randze krajowej i międzynarodowej.

Bezpośrednim skutkiem projektu będzie zwiększenie zakresu uznania administracyjnego organów przy określaniu warunków korzystania z kwalifikowanych obiektów sportowych, w tym w odniesieniu do możliwości czasowego odstąpienia od warunków ustalonych w decyzji o dopuszczalnym poziomie hałasu. Zwiększenie elastyczności podejmowania decyzji na poziomie lokalnym może przynieść zarówno potencjalne korzyści, jak i ryzyka. Do potencjalnych korzyści należy możliwość kreowania polityki zgodnej z oczekiwaniami mieszkańców miasta lub powiatu, a także realizacji wybranych przez samorząd celów i strategii, np. związanych z rozwojem sportu. Aktualny brak możliwości indywidualnego ukształtowania warunków korzystania z obiektów utrudnia prowadzenie zawodów i treningów, co może z kolei ograniczać rozwój działalności sportowej.

Potencjalnym ryzykiem jest natomiast zwiększenie uznaniowości w stosowaniu prawa[19], na którą wpływ mogą mieć np. arbitralne czy błędne decyzje lub aktywne grupy interesu (właściciele obiektów sportowych, organizacje sportowe, ruchy miejskie itd.). Ryzyko to jest związane w szczególności z brakiem precyzyjnych kryteriów charakteryzujących obiekty sportowe o szczególnym znaczeniu dla szkolenia sportowego oraz organizacji krajowego lub międzynarodowego współzawodnictwa sportowego. Sformułowanie to nie precyzuje, jaką rangę powinny mieć zawody, aby obiekt spełniał wskazane kryterium. Brak precyzyjnych kryteriów może również zwiększać ryzyko występowania konfliktów przestrzennych – sporów między grupami wykorzystującymi sąsiadujące obszary do odmiennych funkcji (np. sportowych i mieszkalnych)[20], co było podkreślane w konsultacjach społecznych[21]. Dopuszczenie odstępstw od wymagań dotyczących ochrony ludności przed hałasem może ponadto wiązać się z konsekwencjami w obszarze zdrowia publicznego[22]. Zakres ewentualnych skutków zdrowotnych będzie zależał od sposobu stosowania nowych przepisów przez organy ochrony środowiska oraz skali i częstotliwości dopuszczanych odstępstw.

[19] W socjologii prawa wyróżnia się specyfikę prawa oficjalnego i prawa stosowanego (prawa żywego, prawa w działaniu). To drugie jest kształtowane przez czynnik ludzki oraz postawy wobec prawa. Decyzja uznaniowa nie ma więc charakteru całkowicie neutralnego, ponieważ może być wypadkową oddziaływania różnych czynników, takich jak idee, wartości, przekonania, interesy czy doświadczenia osób lub grup podejmujących decyzje (zob. A. Podgórecki, *Socjologia prawa*, Warszawa 1962; J. Kurczewski, *Spór i sądy*, Kraków 2020).

[20] M. Bednarek-Szczepańska, M. Więckowski, T. Komornicki, *Konflikty przestrzenne w wybranych gminach*, [w]: *Prace planistyczne a konflikty przestrzenne w gminach*, P. Śleszyński, J. Solon (red.), Warszawa: KPZK PAN 2010, s. 90-120 (Studia 130), https://journals.pan.pl/Content/134872/PDF/8_130_2010_Bednarek_Szczepanska_KONFLIKTY.pdf.

[21] ID ankiety: 195288.

[22] J. Selander i in., *Saliva cortisol and exposure to aircraft noise in six European countries*, Environmental Health Perspectives, 2009, vol. 117, nr 11, s. 1713-1717; M. Basner i in., *Auditory and non-auditory effects of noise on health*, The Lancet, 2014, vol. 383, nr 9925, s. 1325-1332.

C) Konsultacje społeczne

W konsultacjach społecznych wzięło udział 10 osób, które przedstawiły 45 komentarzy do całości projektu lub jego części. Konsultacje wskazują na występowanie rozbieżnych stanowisk pomiędzy organizacjami mieszkańców a podmiotami sportowymi. Zmiana charakteru decyzji organu była pozytywnie oceniana przez Polski Związek Motorowy[23] a krytycznie przez Stowarzyszenie Mieszkańców Lisiego Ogona, Łochowa i Łochowic[24]. Istotne jest, że zastrzeżenia dotyczące braku precyzji projektowanych przepisów zgłaszali zarówno zwolennicy, jak i przeciwnicy projektowanej regulacji. Wskazywano w szczególności na takie sformułowania jak „może uwzględniać", „o szczególnym znaczeniu", „okresowy charakter". Postulowano wprowadzenie precyzyjnych regulacji, np. określenie maksymalnej liczby dni w roku, w których możliwe byłoby stosowanie odstępstw od norm[25], a także uwzględnienie ośrodków doskonalenia techniki jazdy[26].

VII. Skutki gospodarcze projektowanej ustawy

Zdaniem Wnioskodawców ustawa obejmie podmioty prowadzące obiekty sportowe o szczególnym znaczeniu (w tym przedsiębiorców zarządzających torami sportów motorowych), organizatorów zawodów, a także podmioty świadczące usługi powiązane. Trzeba jednak zauważyć, że nie sposób precyzyjnie określić liczby tych podmiotów. Użyte w projektowanym przepisie art. 115a ust. 4a sformułowanie „obiekt sportowy o szczególnym znaczeniu dla szkolenia sportowego oraz organizacji krajowego lub międzynarodowego współzawodnictwa sportowego (…)" oznacza, że przepis ten może mieć zastosowanie nie tylko do torów sportów motorowych, ale też do obiektów związanych z innymi dyscyplinami sportowymi, takich jak np. stadiony lekkoatletyczne, hale sportowe, skocznie narciarskie czy strzelnice sportowe. W projekcie nie zdefiniowano pojęcia „szczególnego znaczenia", ani nie wskazano kryteriów przyznawania obiektom sportowym tego statusu. Można jednak przyjąć, że kategorią „szczególnego znaczenia" objęta byłaby raczej niewielka grupa obiektów sportowych. Proponowany przepis nie obejmowałby zatem wszystkich funkcjonujących w Polsce obiektów sportowych[27], a jedynie wybrane, ale zarazem te, które w swoim otoczeniu emitują ponadnormatywny hałas, odczuwany na terenach, o których mowa w art. 113 ust. 2 pkt 1 Poś (np. na terenach zabudowy mieszkaniowej, szpitali, domów pomocy społecznej czy budynków związanych ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży). Nie jest jednak możliwe wskazanie choćby przybliżonej liczby obiektów objętych proponowaną regulacją. Nie sposób też wskazać liczby tych obiektów sportowych, których dotyczy projektowany art. 2 ust. 1, czyli obiektów, których

[23] ID ankiety: 194994.
[24] ID ankiety: 195261.
[25] ID ankiety: 195288.
[26] ID ankiety: 195072.
[27] Według GUS, w Polsce funkcjonuje obecnie ponad 35 tys. obiektów sportowych, w tym 2192 stadiony; źródło: https://bdl.stat.gov.pl/bdl/metadane/cechy/3881.

podmiot prowadzący mógłby wnioskować o ponowną ocenę warunków korzystania z obiektu, określonych w wydanej już decyzji o dopuszczalnym poziomie hałasu.

Niezależnie od trudności we wskazaniu obiektów sportowych objętych projektowaną ustawą można stwierdzić, że jej przepisy będą korzystne dla podmiotów prowadzących te obiekty. Wprowadzenie możliwości indywidualnego uwzględniania charakteru działalności obiektu sportowego przy wydawaniu decyzji na podstawie art. 115a ułatwi tym podmiotom prowadzenie działalności. Przede wszystkim zwiększy przewidywalność zarządzania nimi, z jednej strony ograniczając ryzyko zamknięcia obiektu przez organy Inspekcji Ochrony Środowiska w sytuacji przekroczenia dopuszczalnych norm hałasu, tak jak to miało miejsce w kwietniu br. w przypadku Toru Poznań. Z drugiej strony, określenie „dopuszczalnych przypadków czasowego odstąpienia od warunków korzystania z obiektu" oraz „dopuszczalnych godzin prowadzenia tej działalności" ułatwi planowanie korzystania z obiektu i lepsze wykorzystanie infrastruktury. Niewykluczone, że określenie „dopuszczalnych przypadków czasowego odstąpienia od warunków korzystania z obiektu" może też w jakimś zakresie oznaczać zgodę na organizowanie zawodów lub treningów, które zgodnie z obecnym brzmieniem art. 115a nie mogłyby się odbyć[28].

Dla podmiotu prowadzącego obiekt sportowy proponowana zmiana może w efekcie oznaczać większe przychody z wynajmu obiektu, organizowanych zawodów, treningów i imprez. Zmiana ta może też jednak pociągać za sobą skutki finansowe w postaci kosztów dostosowania obiektu do wymogów określonych w decyzji organu ochrony środowiska, np. kosztów zainstalowania urządzeń ograniczających hałas.

Regulacja może wywoływać pośrednie skutki gospodarcze dla właścicieli i użytkowników nieruchomości oraz przedsiębiorców działających w otoczeniu obiektów. Z jednej strony stabilne funkcjonowanie obiektu może zwiększać popyt na usługi noclegowe, gastronomiczne i transportowe. Z drugiej strony okresowe zwiększenie ekspozycji na hałas może oddziaływać na atrakcyjność nieruchomości, działalność rekreacyjną, leczniczą lub hotelarską oraz powodować konieczność ponoszenia kosztów zabezpieczeń akustycznych. Ze względu na brak danych o liczbie obiektów, treści przyszłych decyzji i skali możliwych odstępstw skutków tych nie można obecnie oszacować ilościowo.

VIII. Skutki projektowanej ustawy dla sektora finansów publicznych

W opinii Wnioskodawców projekt nie generuje skutków finansowych dla sektora finansów publicznych. Wnioskodawcy nie przewidują bowiem zwiększenia wydatków budżetu państwa ani jednostek samorządu terytorialnego spowodowanego projektowanymi zmianami. Jak wskazali, koszty ewentualnych czynności związanych z ponowną oceną warunków korzystania z obiektu sportowego dokonywaną na wniosek prowadzącego obiekt będą pokrywane ze

[28] Tego rodzaju skutek jednak nie jest pewny, ponieważ nie wiadomo jak należy interpretować proponowany przepis art. 115a ust. 4b, wg którego określone w decyzji odstępstwa „nie mogą prowadzić do istotnego ograniczenia ochrony przed hałasem".

środków pozostających obecnie w dyspozycji organów ochrony środowiska właściwych do wydawania decyzji na podstawie art. 115a ust. 1 Poś. Tym samym Wnioskodawcy nie przewidują konieczności pozyskania dodatkowych środków w celu realizacji projektowanych zmian.

Po analizie założeń przyjętych przez Wnioskodawców w ramach oceny wpływu regulacji na sektor finansów publicznych należy wskazać, że Wnioskodawcy nie opisali metodyki ustalenia efektów regulacji, a ponadto nie wskazali danych niezbędnych dla oceny skutków finansowych ani ich źródła, ograniczając się do stwierdzenia, iż liczba obiektów sportowych objętych projektowanymi zmianami jest ograniczona.

Rozpatrując efekty projektowanych zmian, należy podkreślić, że ich skala jest ściśle uzależniona od liczby obiektów sportowych objętych regulacją, a więc od ustalenia zakresu przedmiotowego zastosowania przepisu dotyczącego „obiektów sportowych o szczególnym znaczeniu dla szkolenia sportowego oraz organizacji krajowego lub międzynarodowego współzawodnictwa sportowego, wykorzystywanych do prowadzenia zawodów, treningów lub przygotowań sportowych, w szczególności z wykorzystaniem pojazdów silnikowych, realizowanych w ramach systemu współzawodnictwa sportowego prowadzonego przez właściwy polski związek sportowy lub międzynarodową federację sportową". Wobec nieostrego charakteru określenia użytego w projekcie, skutki projektowanych zmian dla sektora finansów publicznych nie mogą podlegać miarodajnemu oszacowaniu[29].

Wskazane przez Wnioskodawców potencjalne koszty czynności związanych z ponowną oceną warunków korzystania z obiektów sportowych mogą nieznacznie wpłynąć na budżet jednostek samorządu terytorialnego, poprzez wzrost wydatków ponoszonych przez starostów i prezydentów miast na prawach powiatu jako organy właściwe w sprawach, o których mowa w art. 115a ust. 1 Poś (art. 378 ust. 1 Poś).

Należy także zauważyć, że na sektor finansów publicznych wpływają zakładane przez Wnioskodawców skutki gospodarcze, a więc spowodowane ułatwieniem prowadzenia działalności szkoleniowej i organizacji imprez sportowych utrzymanie lub rozwój miejsc pracy związanych z funkcjonowaniem obiektów oraz pozytywne oddziaływanie na podmioty prowadzące obiekty sportowe, organizatorów zawodów oraz podmioty świadczące usługi powiązane.

W tej mierze należy przede wszystkim zauważyć, że znaczna część obiektów sportowych jest własnością lub pozostaje w zarządzie jednostek samorządu terytorialnego, przede wszystkim gmin. Zgodnie z danymi za 2022 r. uzyskanymi od GUS, obiekty sportowe z własnością samorządową stanowiły 15 z 24 torów motocyklowych ogółem, 6 z 13 torów samochodowych ogółem, 5 z 12 torów kartingowych ogółem, 145 z 303 strzelnic ogółem i aż 7 114 z 7 649 boisk piłkarskich ogółem[30]. Ułatwienie prowadzenia działalności związanej z wykorzystywaniem

[29] Uwagi krytyczne odnoszące się do sposobu określenia obiektów sportowych objętych projektowanymi zmianami zgłaszały również: Urząd Marszałkowski Województwa Dolnośląskiego, Unia Metropolii Polskich im. Pawła Adamowicza oraz Związek Powiatów Polskich.

[30] Dane udostępnione przez GUS na zapytanie BEOS. Brak zgodności między danymi GUS a danymi Polskiego Związku Motorowego (zob. https://pzm.pl/o-nas/infrastruktura-sportowa) wynika z niepełnej

obiektów sportowych może więc pozytywnie wpłynąć na budżet jednostek samorządu terytorialnego poprzez wzrost ich dochodów. Tytułem przykładu należy zauważyć, że, jak wskazywał Urząd Miasta Poznania w 2018 r., z tytułu czynszu z wynajmu toru motorowego – Tor Poznań i podatku od nieruchomości wpływało wówczas do budżetu Miasta Poznania ok. 500 tys. zł rocznie[31].

Ponadto po stronie korzyści dla sektora finansów publicznych mogą pojawić się nieznaczne zwiększenia wpływów podatkowych z tytułu podatku PIT, podatku CIT oraz podatku VAT, a także wpływów z płatności składek na Fundusz ubezpieczeń społecznych oraz Fundusz Pracy, związane z zakładanym przez Wnioskodawców pozytywnym wpływem regulacji na zatrudnienie w obszarze funkcjonowania obiektów sportowych i zwiększeniem obrotu gospodarczego podmiotów prowadzących obiekty sportowe, organizatorów zawodów i podmiotów świadczących usługi powiązane.

Na zadane podczas przeprowadzonych konsultacji społecznych pytanie o aprobatę przedstawionej w projekcie oceny skutków finansowych proponowanych zmian, spośród 11 osób, które odniosły się do tej kwestii, 7 udzieliło odpowiedzi pozytywnej, a 4 udzieliły odpowiedzi negatywnej. Osoby uczestniczące w konsultacjach społecznych przekazały komentarze krytycznie odnoszące się do pominięcia przez Wnioskodawców oszacowania kosztów postępowań administracyjnych oraz sądowoadministracyjnych w przedmiocie ponownej oceny warunków korzystania z obiektów sportowych[32] oraz braku oszacowania skutków ograniczeń działalności obiektów sportowych dla wpływów podatkowych i dochodów własnych gmin[33]. W jednym z komentarzy odniesiono się również do problemu kosztów potencjalnych działań nakierowanych na ochronę mieszkańców przed zwiększonym hałasem generowanym w związku z przewidzianym w projekcie ułatwieniem funkcjonowania obiektów sportowych[34]. Jedna osoba biorąca udział w konsultacjach pozytywnie odniosła się do potencjalnego zwiększenia wpływów podatkowych, związanego ze zwiększeniem dochodowości niektórych obiektów sportowych[35].

IX. Inne skutki projektowanej ustawy

Nie zidentyfikowano innych skutków wejścia w życie projektowanej ustawy.

sprawozdawczości gmin, które stanowią źródło informacji dla GUS w zakresie znajdujących się na ich terenie obiektów sportowych.

[31] Urząd Miasta Poznania, *Biała Księga – Tor Poznań*, 11 IX 2018, https://www.poznan.pl/mim/info/news/biala-ksiega-tor-poznan,122769.html.
W marcu 2026 r. Główny Inspektor Ochrony Środowiska utrzymał w mocy decyzję Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska z października 2023 r., wstrzymującą użytkowanie Toru Poznań z uwagi na przekroczenie dopuszczalnych poziomów hałasu. Wykonanie decyzji GIOŚ zostało wstrzymane, zob. Główny Inspektorat Ochrony Środowiska, *GIOŚ wstrzymuje decyzję w sprawie Toru Poznań*, https://www.gov.pl/web/gios/gios-wstrzymuje-decyzje-w-sprawie-toru-poznan.

[32] ID ankiet: 195072 i 195261.

[33] ID ankiety: 195072.

[34] ID ankiety: 195288.

[35] ID ankiety: 191160.

X. Zmiana obciążeń administracyjnych

Projektowane zmiany, w zakresie, w jakim przewidują możliwość dokonania ponownej oceny warunków korzystania z obiektów sportowych, mogą spowodować nieznaczne zwiększenie obciążeń administracyjnych po stronie starostów oraz prezydentów miast na prawach powiatu jako organów właściwych w sprawach, o których mowa w art. 115a ust. 1 Poś (zob. pkt VIII opinii), jak również organów ochrony środowiska.

Projektowana regulacja uzupełnia istniejącą procedurę wydawania decyzji o dopuszczalnym poziomie hałasu, obejmując nią obiekty sportowe o szczególnym znaczeniu. Dla podmiotów prowadzących te obiekty oznacza to konieczność dostosowania się do nowych wymogów administracyjnych. Zarazem przepisy stwarzają możliwość wystąpienia o ponowną ocenę warunków korzystania z obiektu przez te podmioty, które otrzymały już decyzję o dopuszczalnym poziomie hałasu.

XI. Konkluzje

1. Skutki prawne: Projekt wyodrębnia nową podkategorię obiektów sportowych o szczególnym znaczeniu dla szkolenia sportowego, przyznając organom ochrony środowiska szerszą uznaniowość w ustalaniu dopuszczalnego poziomu hałasu oraz stosowaniu czasowych odstępstw. Należy zauważyć, że wprowadzenie pojęć niedookreślonych, objęcie nowymi przepisami spraw w toku oraz krótki, 14-dniowy okres *vacatio legis* stwarzają ryzyko wątpliwości interpretacyjnych i trudności w stosowaniu prawa przez właściwe organy.
Opiniowany projekt może nasuwać pewne wątpliwości z punktu widzenia EKPC.

2. Skutki społeczne: Projekt może zwiększyć elastyczność w zakresie wydawania decyzji dotyczących warunków korzystania z obiektów sportowych o szczególnym znaczeniu. Może to poprawić przewidywalność funkcjonowania tych obiektów, ułatwić organizowanie treningów i zawodów oraz pośrednio wspierać rozwój sportu. Jednocześnie brak definicji „obiektu sportowego o szczególnym znaczeniu” i precyzyjnych kryteriów stosowania odstępstw od norm hałasu zwiększa zakres arbitralności decyzji i ryzyko niejednolitego stosowania przepisów. Może to prowadzić do konfliktów między podmiotami prowadzącymi obiekty, organizacjami sportowymi i mieszkańcami terenów sąsiednich. Projekt może również skutkować okresowym zwiększeniem ekspozycji mieszkańców na hałas.

3. Skutki gospodarcze: Ponieważ projekt nie definiuje, czym są „obiekty sportowe o szczególnym znaczeniu”, trudno precyzyjnie wskazać podmioty prowadzące tego rodzaju obiekty, a tym samym określić liczbę podmiotów objętych proponowaną regulacją. Można jednak sądzić, że ustawa będzie korzystna dla tych podmiotów. Zwiększy przewidywalność prowadzenia działalności, ułatwi planowanie korzystania z obiektu i w efekcie może przyczynić się do zwiększenia przychodów z wynajmu obiektu i organizacji zawodów, treningów i imprez. Jednocześnie ustawa może pociągać za sobą koszty dostosowania obiektów sportowych do wymogów

określonych w decyzjach organu ochrony środowiska. Może ponadto powodować koszty zewnętrzne dla właścicieli i użytkowników sąsiednich nieruchomości związane ze zwiększoną ekspozycją na hałas i koniecznością stosowania zabezpieczeń akustycznych.

4. Skutki finansowe: Projektowana regulacja nie powinna wpływać na zwiększenie wydatków sektora finansów publicznych, jednak należy podkreślić jej dwukierunkowe oddziaływanie. Ponowna ocena warunków korzystania z obiektu sportowego może spowodować marginalne zwiększenie wydatków po stronie starostów i prezydentów miast na prawach powiatu. Ułatwienie prowadzenia działalności gospodarczej związanej z funkcjonowaniem obiektów sportowych może zaś zwiększyć dochody jednostek samorządu terytorialnego jako właścicieli lub zarządców obiektów oraz może generować zwiększone wpływy podatkowe. Należy podkreślić, że skala skutków finansowych jest ściśle uzależniona od liczby obiektów sportowych objętych projektowanymi zmianami, której wiarygodne oszacowanie nie jest możliwe na obecnym etapie prac, z uwagi na nieostry charakter pojęć użytych w treści projektu.

5. Rozwiązania zagraniczne: W analizowanych porządkach prawnych występują różne mechanizmy ochrony przed hałasem i określania warunków działalności obiektów sportowych; część z nich ma charakter ogólny i nie została ustanowiona specjalnie dla torów sportów motorowych. Obejmują one ograniczenia godzinowe, czasowe odstępstwa od wartości immisji, kontyngenty immisji i monitoring, szczególną regułę nieuwzględniania hałasu dwóch wskazanych torów przy określaniu hałasu z terenu przemysłowego, a także indywidualne zezwolenia na łagodniejszy limit higieniczny. Rozwiązania te mają odmienny zakres i przesłanki stosowania; nie tworzą jednolitego modelu odstępstw dla wszystkich torów.

Autorzy:
Wojciech Miller, ekspert ds. legislacji (pkt I-III)
Natalia Firlej, specjalistka ds. komparatystycznych (pkt IV, XI.5)
dr Jolanta Waszczuk-Napiórkowska, ekspert ds. legislacji (pkt V.1, X, XI.1.1)
prof. dr hab. Krzysztof Wojtyczek, ekspert ds. legislacji (pkt V.2, XI.1.2)
dr Ziemowit Socha, specjalista ds. społecznych (pkt. VI, X, XI.2)
Mirosław Gwiazdowicz, specjalista ds. systemu gospodarczego (pkt. VII, X, XI.3)
Filip Misiak, specjalista ds. finansów publicznych (pkt. VIII, X, XI.4)

Akceptował:
Wicedyrektor Biura Ekspertyz
i Oceny Skutków Regulacji

Ziemowit Cieślik
/*podpisano elektronicznie*/

Tłoczono z polecenia Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej